

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobce: **Mgr. F. Š.**, proti žalovaným: **a) JUDr. Eva Rybářová**, soudkyně Obvodního soudu pro Prahu 4, **b) JUDr. Jan Rutch**, soudce Krajského soudu v Hradci Králové, **c) Mgr. Renata Tojnerová**, soudkyně Obvodního soudu pro Prahu 1, **d) Mgr. Alena Chaloupková**, soudkyně Okresního soudu Plzeň – město, **e) JUDr. Hubert Maxa**, soudce Okresního soudu v Českých Budějovicích, **f) JUDr. Martin Nováček**, soudce Okresního soudu v Pelhřimově, **g) Mgr. Sylva Teličková**, soudkyně Okresního soudu v Olomouci, **h) JUDr. Anna Tichá**, soudkyně Okresního soudu v Hradci Králové, **i) Mgr. Kamil Tojner**, soudce Městského soudu v Praze, **j) JUDr. Ing. Viera Horčicová**, soudkyně Městského soudu v Praze, **k) JUDr. Emilie Štěpánková**, soudkyně Krajského soudu v Plzni, **l) Mgr. Petra Voců**, soudkyně Okresního soudu v Hradci Králové, **m) Mgr. Tamara Göthová**, soudkyně Městského soudu v Brně, ve věci ochrany před nezákonným zásahem, v řízení o kasačních stížnostech žalobce proti usnesením Městského soudu v Praze ze dne 27. 4. 2023, č. j. 18 A 19/2023-7, ze dne 26. 4. 2023, č. j. 17 A 32/2023-21, ze dne 25. 4. 2023, č. j. 17 A 65/2023-14, ze dne 10. 5. 2023, č. j. 8 A 55/2023-12, ze dne 24. 4. 2023, č. j. 11 A 38/2023-18, ze dne 27. 4. 2023, č. j. 9 A 34/2023-8, ze dne 4. 5. 2023, č. j. 9 A 63/2023-7, ze dne 4. 5. 2023, č. j. 6 A 49/2023-6, ze dne 2. 5. 2023, č. j. 3 A 35/2023-7, ze dne 3. 5. 2023, č. j. 15 A 56/2023-13, ze dne 26. 4. 2023, č. j. 14 A 67/2023-18, ze dne 26. 4. 2023, č. j. 10 A 36/2023-7, a ze dne 26. 4. 2023, č. j. 10 A 66/2023-7,

t a k t o :

I. Věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 9 As 133/2023, sp. zn. 9 As 135/2023, sp. zn. 9 As 137/2023, sp. zn. 9 As 142/2023, sp. zn. 9 As 144/2023, sp. zn. 9 As 151/2023, sp. zn. 9 As 153/2023, sp. zn. 9 As 155/2023, sp. zn. 9 As 160/2023, sp. zn. 9 As 162/2023, sp. zn. 9 As 166/2023, sp. zn. 9 As 169/2023 a sp. zn. 9 As 171/2023 **se spojují** ke společnému projednání. Nadále budou vedeny pod sp. zn. 9 As 133/2023.

II. Kasační stížnosti **se odmítají**.

III. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce podal k Městskému soudu v Praze v průběhu dubna 2023 zhruba 400 podání, která označil jako žaloby proti nezákonnému zásahu. Zásahy údajně spáchali v podáních označení soudci napříč Českou republikou. Soudci měli svým rozhodováním zasáhnout žalobci do osobnostních práv, zhoršili mu tím zdravotní stav, a proto se žalobce domáhal, aby soud deklaroval nezákonný zásah. Současně se žalobce domáhal náhrady způsobené škody.

[2] Městský soud žaloby shora uvedenými usneseními odmítl, neboť projednání žalob spadá do pravomoci soudů rozhodujících v občanském soudním řízení. Zároveň poučil žalobce o tom, že do jednoho měsíce od právní moci usnesení může podat žalobu a ke kterému věcně příslušnému soudu (§ 46 odst. 2 s. ř. s.).

[3] Žalobce napadl usnesení kasačními stížnostmi, protože mu měla být odeprána ochrana práv. Městský soud si ani neujasnil otázku místní příslušnosti.

[4] Nejvyšší správní soud (dále také „NSS“) nejprve spojil v záhlaví citované věci ke společnému projednání, protože žalobní argumentace, obsah usnesení městského soudu i samotné kasační stížnosti jsou v podstatě stejné (jde o kopie téže kasační stížnosti, do které žalobce jako do formuláře pouze dopsal jiného žalovaného a jiné číslo jednací usnesení městského soudu).

[5] Kasační stížnosti jsou nepřijatelné pro zneužití práva podat kasační stížnost. Žalobce, přestože uvádí, že má vysokoškolské právnické vzdělání, se dlouhodobě na soudy obrací s množstvím podání, která nedávají žádný smysl, mají formální i obsahové vady apod. Žalobce typicky podává správním soudům návrhy zjevně neprojednatelné či zjevně nedůvodné. V půli července 2023 je v evidenci kasačního soudu vedeno již téměř 860 spisů, v nichž žalobce vystupuje typicky v pozici stěžovatele či navrhovatele. Všechny tyto návrhy podal v posledních pěti letech (nejstarší věc eviduje NSS k lednu 2018). Tuto zjevně kverulační aktivitu razantně zesílil v červnu 2023, kdy na podání stovek žalob, které odmítl městský soud, navázal tím, že proti usnesením městského soudu podal bezmála 400 kasačních stížností.

[6] Pouhá skutečnost, že žalobce vede takové množství sporů, sama o sobě neznamená, že by se jeho návrhy neměl NSS zabývat věcně. Rozhodující pro kvalifikaci podání jako zjevně obstrukčního, a tedy zneužívajícího právo podat kasační stížnost, je početnost, sériovost a stereotypnost vedených sporů, spojená s opakováním obdobných či zcela identických argumentů. Ostatně sériovost a stereotypnost podání zakládá zneužití práva podat návrh soudu též dle judikatury Evropského soudu pro lidská práva (srov. rozhodnutí z 13. 11. 2012, *Anibal Vieira & Filhos LDA a Maria Rosa Ferreira da Costa LDA proti Portugalsku*, č. 980/12 a 28385/12, §§ 14 až 17, shodně již rozhodnutí Evropské komise pro lidská práva z 15. 10. 1987, *M. proti Spojenému království*, č. 13284/87).

[7] Článek 36 Listiny základních práv a svobod zaručuje právo na soudní ochranu. Žalobcovo extrémní jednání však již nelze považovat za výkon tohoto práva. Žalobce je veden snahou vést „spor pro spor“, nikoli snahou o ochranu svých práv. Jeho úkony vůči soudu představují jen jednu z mnoha „tváří“ zneužití práva, jde tak o návrhy nepřijatelné, které nepožívají právní ochrany (srov. rozsudek NSS z 26. 4. 2022, č. j. 10 Afs 289/2021-42, č. 4358/2022 Sb. NSS, body 14 a 15, s citací starší judikatury). NSS proto kasační stížnosti

pokračování

odmítl [§ 46 odst. 1 písm. d) a § 120 s. ř. s.]. NSS zdůrazňuje výjimečnost tohoto řešení, které je však opodstatněno výjimečností žalobcova jednání (srov. usnesení NSS z 13. 11. 2014, č. j. 10 As 226/2014-16).

[8] NSS nevydával žádné výzvy k odstranění vad kasačních stížností, k zaplacení soudních poplatků apod. Vydávání takovýchto výzev by představovalo nadbytečné prodlužování procesu bez jakéhokoli smyslu. Zatěžovat řízení dalšími usneseními, např. o nepřiznání osvobození od soudních poplatků, výzvou na zaplacení soudního poplatku apod. by představovalo jen rozmnožování zbytečných procedur, bez možnosti dospět k jinému závěru, než že návrh je nepřipustný. Kasačnímu soudu je z vlastní činnosti známo (srov. např. věci vedené pod sp. zn. 6 As 90/2023 nebo 6 As 100/2023, příklady z bezmála 400 kasačních stížností, které žalobce v posledním měsíci podal), že tyto výzvy neplní žádný účel (ostatně žalobce by jen za poslední sadu kasačních stížností musel zaplatit za poplatky bezmála 2 miliony korun). Ze stejných důvodů NSS nevyrozuměl ani osoby, které žalobce označil jako „žalované“ [jak již vysvětlil městský soud, soudce při své rozhodovací činnosti nemůže být správním orgánem podle § 4 odst. 1 s. ř. s.].

[9] O nákladech řízení o kasačních stížnostech bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., dle kterých žádný z účastníků řízení o kasační stížnosti nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. července 2023

JUDr. Radan Malík
předseda senátu